

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52Cb/473/1996
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6018200730
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2007
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2007:6018200730.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Miroslavou Púchovskou v právnej veci žalobcu: BB Cash s.r.o., Na Březince 19, 150 00 Praha 5, Česká republika, IČO: 25 746 723 proti žalovanému: FUTURUM s.r.o., Tatranská 304, 017 28 Považská Bystrica, IČO: 31 435 301, zastúpeného advokátom Mgr. Richardom Karkóom, D. Dlabača 35, 010 01 Žilina o zaplatenie 429.156,42 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 429.156,42 Kč s 13,4 % úrokom z omeškania ročne od 15. 2. 2001 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 42.198,- Sk.

Vo zvyšku ohľadne úroku z omeškania súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 6.100,- Sk na účet advokáta L.. L. B., so sídlom A. XX, XXX XX U. X, Česká republika.

odôvodnenie:

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 52Cb/473/1996 zo dňa 27. septembra 2005 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 429.156,42 Kč s 13,4 % úrokom z omeškania ročne od 15. 2. 2001 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 42.198,- Sk, zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 6.100,- Sk na účet advokáta L.. L. B.. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a Najvyšší súd SR uznesením č. k. 6Obo/25/2006 zo dňa 22. januára 2007 zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia Najvyšší súd SR uviedol, že žalobca podaním z 13. februára 2005 rozšíril návrh o zaplatenie úrokov z omeškania v sadzbe 19 % p. a. od 17. mája 1996 až do zaplatenia. Svoj návrh na rozšírenie návrhu na začatie konania zopakoval na pojednávaní 15. februára 2005, kedy súd rozšírenie žaloby v navrhovanom znení pripustil. Následne podaním z 2. januára 2005 znova žalobca zmenil petit v časti sadzby úrokov z omeškania z 19 % na 13,4 %. Túto zmenu zopakoval na pojednávaní dňa 27. septembra 2005. Súd prvého stupňa bez toho, aby rozhodol o zmene petitu vyhlásil rozsudok, ktorým žalobcovi priznal k istine 13,4 % úrok z omeškania od 15. 2. 2001 do zaplatenia. O úrokoch za obdobie od 17. mája 1996 do 14. februára 2001 a o úroku v sadzbe 5,6 % (ide o rozdiel medzi priznaným úrokom a úrokom uplatneným zmeneným návrhom z 15. februára 2005) súd prvého stupňa vôbec nerozhodol. Ak nepovažoval v tejto časti nárok za dôvodný, mal žalobu v časti nedôvodného nároku zamietnuť. Tým, že súd prvého stupňa priznal len časť uplatneného nároku a opomenul rozhodnúť o časti nároku porušil ust. § 152 ods. 1/ O.s.p., čo malo za následok zrušenie rozhodnutia. Najvyšší súd SR v odôvodnení ďalej píše, že pokiaľ ide o námietku odvolateľa, týkajúcu sa dodania 20 ton tovaru do spoločnosti ČKD TRAKCE a.s. pre spoločnosť ČKD ELEKTROTECHNIKA a.s. je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa na preukázanie tejto skutočnosti vykonal dostatočné dokazovanie, napriek tomu, žalovanému sa v priebehu konania žiadnym dôkazom nepodarilo preukázať ním tvrdenú skutočnosť.

Preto súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia oprel o dôkazy a skutočnosti, ktoré mal preukázané, čo je v súlade s ust. § 153 ods. 1/ O.s.p..

Vzhľadom na to, že Najvyšší súd SR zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec mu vrátil na ďalšie konanie, súd vytýčil pojednávanie na deň 9. mája 2007, na ktoré pojednávanie sa ospravedlnil žalobca, ktorý uviedol, že z dôvodu choroby sa nemôže pojednávania zúčastniť a súhlasí, aby súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu s tým, že trvá na tom, aby mu žalovaný uhradil čiastku 429.156,42 Kč s 13,4 % úrokom ročne odo dňa 15. 2. 2001 a trovy konania a právneho zastúpenia.

Z neúčasti na pojednávaní sa ospravedlnil faxovým podaním aj právny zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že mu bolo dňa 23. 4. 2007 ako právnomu zástupcovi doručené predvolanie na pojednávanie, konané dňa 9. mája 2007 o 11:30 hod.. Žiada súd o odročenie pojednávania a určenie nového termínu pojednávania. O odročenie žiada z toho dôvodu, že v ten istý deň je vytýčené pojednávanie vo veci 52Cbi/131/2005 na Krajskom súde v Banskej Bystrici ako aj vo veci č. k. 7C/100/2006 na Okresnom súde v Žiline, v ktorých tak isto právne zastupuje účastníka konania, čo mu znemožňuje osobnú účasť na všetkých spomenutých pojednávaniach, pričom klient na jeho účasti na predmetnom pojednávaní trvá. Ďalej sa súdu ospravedlňuje za oneskorenú žiadosť o odročenie pojednávania, nakoľko až do dnešného dňa mal za to, že na všetkých vytýčených pojednávaniach sa zúčastní a to buď osobne alebo prostredníctvom advokátskych koncipientov. Nakoľko však advokátski koncipienti, ktorí sa mali na pojednávaní zúčastniť sú toho času práceneschopní, je nútený sa súdu ospravedlniť za svoju neprítomnosť na pojednávaní a žiadať o odročenie pojednávania.

V zmysle § 119 ods. 1/ O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť.

Právny zástupca žalovaného sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil až dňa 9. mája 2007 a to faxovým podaním. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že právny zástupca žalovaného v ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní uvádzal, že v ten istý deň, teda v deň 9. mája 2007 je vytýčené aj pojednávanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici vo veci č. k. 52Cbi/131/2005 ako aj vo veci č. k. 7C/100/2006 na Okresnom súde v Žiline. Právny zástupca žalovaného sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil aj v konaní č. k. 52Cbi/131/2005, kde zastupoval žalobcu a uviedol v tomto ospravedlnení, že súhlasí, aby sa vo veci pojednávalo v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu. V konaní č. k. 52Cb/473/1996 už uviedol, že žiada pojednávanie odročiť a vytýčiť nový termín, nakoľko klient na jeho účasti na predmetnom pojednávaní trvá. Súd uvádza, že vzhľadom na to, že právny zástupca žalovaného mal vytýčené na deň 9. mája 2007 dve pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici a to o 11:00 hod. a o 11:30 hod., mohol sa na tieto pojednávania dostaviť, pričom sa mohol z neúčasti ospravedlniť v konaní č. k. 7C/100/2006 na Okresnom súde v Žiline. Ak sa aj právny zástupca žalovaného zúčastnil na pojednávaní na Okresnom súde v Žiline, nie je účasť na inom pojednávaní a kolízia s iným pojednávaním dôležitým dôvodom, pre ktorý by sa pojednávanie muselo odročiť. Z týchto dôvodov súd pojednával v zmysle § 101 ods. 2/ O.s.p. v neprítomnosti účastníkov konania.

Vzhľadom na to, že Najvyšší súd SR vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia oprel o dôkazy a skutočnosti, ktoré mal preukázané, čo je v súlade s ust. § 153 ods. 1/ O.s.p. a žalovanému sa v priebehu konania žiadnym dôkazom nepodarilo preukázať ním tvrdenú skutočnosť, krajský súd sa znovu skutkovým stavom nezaoberal, nakoľko ani od doručenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného dňa 29. marca 2007 nepredložil žalovaný súdu žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali skutočnosti, ktoré tvrdil žalovaný v priebehu konania.

V novom rozhodnutí sa preto krajský súd oprel pri priznaní žalovanej sumy žalobcovi o dôkazy, ktoré boli vykonané v doterajšom konaní. Žalobca sa domáhal zaplatenia 429.156,42 Kč, z toho dôvodu, že žalovaný prijal zálohu za dodávku plechu V. XX, čo ani sám nepopieral, ale dodávka tohto druhu tovaru nebola realizovaná, čo taktiež účastníci zmluvného vzťahu nepopreli. Sporná zostala skutočnosť, či došlo k dohode medzi predchodcom žalobcu a žalovaným, pokiaľ ide o dodávku plechu realizovaného spoločnosti ČKD TRAKCE, z ktorej dodávky mal byť v časti XX ton uspokojený predchodca žalobcu a to ako dodávky náhradnej za nedodanie materiálu podľa pôvodnej kúpnej zmluvy v cene zaplatenej zálohy.

Žalobca uviedol, že žalovaný argumentuje tým, že svoj záväzok voči žalobcovi z obdržanej zálohy splnil dodávkou 189.600 kg oceľových plechov V. XX a V. XX a to do spoločnosti ČKD TRAKCE a.s., pričom XX ton tohto materiálu malo byť určeného na kompenzáciu vyplatenej zálohy žalobcom. Uviedol, že žalovaný nikdy fyzicky materiál určený na kompenzáciu žalobcovi nedodal, nevystavil na žalobcu vo výške prijatej zálohy daňový doklad, ani nevykonal zápočet vzájomných záväzkov a pohľadávok. Uviedol, že je pravdou, že žalovaný dodal 189.600 kg oceľových plechov V. XX do spoločnosti ČKD TRAKCE a.s. a na túto dodávku vystavil dňa 8. 12. 1995 daňový doklad - faktúru č. XXX/XX na čiastku X.XXX.XXX,- B., túto faktúru ČKD TRAKCE a.s. prijala a nikdy ju nespochybňovala, túto faktúru uhradila žalovanému v plnej výške a to štyrmi platbami o čom žalobca súdu predložil doklad. Uviedol, že má za to, že je nepochopiteľné, že žalovaný po 8 rokoch od obdržania úhrady od N. TRAKCE stále tvrdí, že uvedenou dodávkou do ČKD TRAKCE a.s. splnil svoj záväzok voči žalobcovi. Zároveň predložil súdu faktúru č. XXX/XX, ktorú vystavil žalovaný pre spoločnosť ČKD TRAKCE a.s., Praha z ktorej je zrejmé, že bolo tejto spoločnosti dodaných 189.600 kg oceľového plechu V. XX a za túto dodávku si žalovaný od ČKD TRAKCE vyfaktúroval sumu 4.834.800,- Kč, ktorá mu bola aj zo strany ČKD TRAKCE v štyroch splátkach zaplatená. Súd vykonal dokazovanie aj písomnými vyjadreniami pána Honsa a pána Dvořáka, ktoré dôkazy boli vykonávané po zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu SR č. k. 5Obo/158/2003 zo dňa 16. marca 2004 a ani po písomných vyjadreniach pána Honsa a pána Dvořáka nedošlo k preukázaniu tej skutočnosti, ktorú tvrdil žalovaný a to, že XX tom plechu z celkového množstva XXX.XXX kg, ktorý bol dodaný spoločnosti ČKD TRAKCE a.s., Praha bolo dodaných spoločnosti N. V. a to za účelom vyporiadania záväzku, ktorý mal žalovaný voči právnenému predchodcovi žalobcu. Doklad o tejto skutočnosti žalovaný súdu nepredložil, nepodarilo sa túto skutočnosť preukázať ani písomnými vyjadreniami pána W. a pána R. a z toho dôvodu súd opätovne rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 429.156,42 Kč, t. j. výšku zálohy, ktorá bola žalovanému zaplatená. Keďže Najvyšší súd SR v zrušujúcom uznesení zo dňa 22. januára 2007 potvrdil, že súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia oprel o dôkazy a skutočnosti, ktoré mal preukázané, čo je v súlade s ust. § 153 ods. 1/ O.s.p. a na preukázanie tejto skutočnosti vykonal dostatočné dokazovanie a žalovanému sa napriek tomu riadnym dôkazom v priebehu konania nepodarilo preukázať ním tvrdenú skutočnosť, súd opätovne rozhodol vo veci tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 429.156,42 Kč. Čo sa týka úroku z omeškania v písomnom ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní opätovne žalobca uviedol, že žiada priznať spolu s istinou úrok z omeškania vo výške 13,4 % od 15. 2. 2001 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi takto uplatnený úrok, ktorého výšku upravil písomným podaním zo dňa 27. septembra 2005 a priznal mu úrok z omeškania vo výške 13,4 % od 15. 2. 2001 s tým, že vo zvyšku ohľadne úroku z omeškania súd žalobu zamietol a to v časti úroku 5,6 %, t. j. rozdiel medzi 19 % a 13,4 %, nakoľko pôvodne si žalobca uplatňoval úrok z omeškania 19 %, neskôr si uplatňoval 13,4 %, avšak v tejto časti žalobca nechal žalobu späť a zamietol aj úrok z omeškania za obdobie od 17. mája 1996 tak, ako pôvodne požadoval žalobca do 14. februára 2001, nakoľko v tejto časti súd považuje úrok z omeškania za premlčaný. Pretože ani v tejto časti nechal žalobca svoju žalobu späť, súd zamietol nárok žalobcu ohľadne úroku z omeškania aj v tejto časti, teda jednak ohľadne výšky úroku a jednak ohľadne doby, za ktorú žalobca úrok požadoval. Keďže pre tento nedostatok bolo rozhodnutie krajského súdu Najvyšším súdom SR zrušené, a pretože žalobca ohľadne úroku z omeškania v presahujúcej časti, ktorú požadoval nechal žalobu späť, súd ju preto ohľadne úroku z omeškania v tejto časti zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1/ O.s.p. v prospech žalobcu, ktorý bol v konaní úspešný. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 19.120,- Sk, z cestovnej náhrady za pojednávanie konané dňa 25. marca 2003 vo výške 5.724,90 Sk, z cestovnej náhrady za pojednávanie konané dňa 15. 2. 2005 vo výške 6.712,90 Sk, z cestovnej náhrady za pojednávanie konané dňa 27. 9. 2005 vo výške 7.160,20 Sk. Súd priznal žalobcovi za pojednávania dňa 15. 2. 2005 a 27. 9. 2005 aj stravné, ktoré si uplatnil spolu s cestovnou náhradou. Súd ďalej priznal žalobcovi sumu 3.480,- Sk a to za zadováženie dôkazných materiálov od spoločnosti N. A. a ich notárske overenie (v spise sa nachádzajú notársky overené dôkazy). Súd si všimol, že žalobca si vo vyčíslení trov konania uplatnil 2 x cestovnú náhradu za pojednávanie konané 25. 3. 2003, pretože sumu, ktorá mu bola priznaná už v prvom rozhodnutí krajského súdu vo výške 5.724,90 Sk žiadal priznať opäť v prvej časti vyčíslenia, kde k tejto sume pripočítal aj súdny poplatok a uplatnil si sumu 24.844,90 Sk, ktorá mu už bola priznaná v prvom rozhodnutí. V časti pod písm. b) vyčíslenia si opäť uplatnil náhradu za cestu na pojednávanie konané 25. 3. 2003, spolu so stravným, celkom vo výške 6.136,20 Kč. Súd mu preto túto sumu nepriznal, nakoľko by sa jednalo o duplicitné priznanie cestovnej náhrady za ten istý deň pojednávania. Súd žalobcovi nepriznal ani cestovnú náhradu plus stravné za účasť na pojednávaní konanom 14. 1. 2003, nakoľko zo súdneho spisu zistil, že na toto pojednávanie bol predvolaný ešte

pôvodný žalobca a to správca konkurznej podstaty JUDr. Jozef Pospíšil, ktorý však podal 27. 12. 2002 návrh na vstup účastníka do konania a to práve terajšieho žalobcu. Vzhľadom na to, že bolo potrebné vypracovať uznesenie o zámene účastníkov na strane žalobcu, súd pojednávanie, ktoré sa malo konať 14. 1. 2003 zrušil a toto zrušenie oznámil tak T. U. ako aj JUDr. B., t. j. bývalej právnej zástupkyňi žalovaného. Na pojednávanie sa však I. F. B., konateľ terajšieho žalobcu napriek tomu, že nebol predvolaný dostavil, hoci nebol v tom čase ešte ani účastníkom konania. Z uvedeného dôvodu mu súd za toto pojednávanie trovy konania nepriznal. Súd nepriznal žalobcovi ani trovy právneho rozboru prípadu po prevzatí pohľadávky a vstupu do konania vo výške 11.000,- Kč a trovy právnych konzultácií k jednotlivým konaniam vo výške 12.000,- Kč, ani náklady za poštovné vo výške 385,- Kč, nakoľko žalobca tieto trovy nezdokladoval a nepredložil súdu žiaden dôkaz o skutočnej výške týchto trov.

Súd priznal žalobcovi aj trovy právneho zastúpenia vo výške 6.100,- Sk a to za 2 úkony právnej pomoci po 2.600,- Sk (príprava a prevzatie zastúpenia, prevzatie žaloby), 2 x náhrada režijného paušálu po 45,- Sk. Tieto trovy právneho zastúpenia je povinný žalovaný uhradiť na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. L. B., ktorý zastupoval žalobcu v čase podania žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v písomnom vyhotovení dvojmo do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd SR.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3/ O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.